

Ένα δώρο για τον Μπιλουλού

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

περιβάλλον

Η έκδοση αυτή πραγματοποιήθηκε από την ΓΔ Περιβάλλον.

Διατίθεται επίσης στην ιστοθέρση του Διαδικτύου (internet) για τους νέους και το περιβάλλον, της ΓΔ Περιβάλλον: http://ec.europa.eu/environment/youth/index_el.html

Σενάριο: Benoît Corpée

Εικονογραφήσεις: Nicolas Viot

Τεχνική παραγωγή: European Service Network

**Η Άμεση Ευρώπη είναι μια υπηρεσία που σας βοηθά να βρείτε
απαντήσεις στα ερωτήματά σας για την Ευρωπαϊκή Ένωση**

Αριθμός δωρεάν τηλεφωνικής κλήσης (*):

00 800 6 7 8 9 10 11

(* Ορισμένες εταιρείες κινητής τηλεφωνίας δεν επιτρέπουν την πρόσβαση στους αριθμούς 00 800 ή οι κλήσεις αυτές μπορεί να χρεώνονται.

Περισσότερες πληροφορίες για την Ευρωπαϊκή Ένωση παρέχονται από το Internet μέσω του εξυπηρετητή Europa (<http://ec.europa.eu>).

Βιβλιογραφικό δελτίο υπάρχει στο τέλος του τεύχους.

Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2008

ISBN 978-92-79-08118-7

doi 10.2779/73654

© Ευρωπαϊκές Κοινότητες, 2008

Επιτρέπεται η αναπαραγωγή με αναφορά της πηγής.

Printed in Belgium

ΤΥΠΩΜΕΝΟ ΣΕ ΧΑΡΤΙ ΑΝΑΚΥΚΛΩΜΕΝΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΧΕΙ ΑΠΟΝΕΜΗΘΕΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΓΡΑΦΙΚΟ ΧΑΡΤΙ
([HTTP://EC.EUROPA.EU/ECOLABEL](http://ec.europa.eu/ecolabel))

Ααααχ!... Τι γλυκιά ζέστη! Τι όμορφος απογευματινός ύπνος!
Η Λίλα, η αλεπού, τεντώνεται. Βρίσκεται στο αγαπημένο της
δασάκι. Μέσα στη φυλλωσιά, ρίχνει μια ματιά προς το σπίτι του
Τομ κι αμέσως σουφρώνει τα φρύδια. Η γειτόνισσα, η κυρία
Γελαστού, μιλάει με τη μαμά του Τομ. Η κυρία Γελαστού
κρατάει στην αγκαλιά της το γιό της, το μικρό Μπιλουλού.
Οι δυο μαμάδες μοιάζουν ανήσυχες. Η κυρία Γελαστού βάζει
τον Μπιλουλού μέσα στο αυτοκίνητο, κλείνει τις πόρτες και
ξεκινάει με μεγάλη ταχύτητα για τη Μερλινούπολη.

- Τι έγινε, μαμά;
- Ο μικρός Μπιλουλού... Ο γιός των γειτόνων μας, των Γελαστών... Ε λοιπόν... Κατάπιε μια μικρή μπαταρία! η μαμά αναστενάζει.
- Μια μπαταρία!; φωνάζει ο Τομ.
- Η μπαταρία ήταν μέσα σε ένα παιχνίδι...
- Είναι σοβαρό; ρωτάει ο Τομ.
- Μπορεί να γίνει σοβαρό! απαντά η μαμά.

- Βλέπεις, αν η μπαταρία ανοίξει μέσα στην κοιλιά του Μπιλουλού, τα στοιχεία που βρίσκονται μέσα στην μπαταρία μπορούν να προκαλέσουν καψίματα...

Ο Τομ ανησυχεί:

- Καψίματα στην κοιλιά του Μπιλουλού!;

Ο μπαμπάς γνέφει «ναι» με το κεφάλι. Ο Τομ ουρλιάζει:

- Δεν θέλω να καεί ο Μπιλουλού!

- Η κυρία Γελαστού υποσχέθηκε να μας δώσει νέα του, μουρμουρίζει η μαμά.

- Ε, λοιπόν, εγώ, πάω να βρω ένα δώρο για το Μπιλουλού! φωνάζει ο Τομ.

- Περίμενε! του φωνάζει ο μπαμπάς.

Αλλά ο Τομ είναι πια μακριά.

Ο Τομ τρέχει στους δρόμους της Μερλινούπολης. Πηγαίνει στο FLASHY ROSE, το πιο μεγάλο κατάστημα παιχνιδιών της Μερλινούπολης. Θα αγοράσει για τον Μπιλουλού το πιο όμορφο δώρο του κόσμου, γιατί θέλει να του δείξει πόσο τον αγαπάει! Μπαίνει στο κατάστημα και κατευθύνεται προς τη μεγαλύτερη πτέρυγα. Και εκεί, ως θαύμα των θαυμάτων, του κόσμου τα υπέροχα δώρα τον περιμένουν. Τα μάτια του Τομ χαμογελούν όταν σκέπτεται πως θα προσφέρει στον Μπιλουλού το πιο μεγάλο απ' όλα τα δώρα!

Νάτο, το δώρο! Ένας υπέροχος πλαστικός σκύλος που κάνει «ΓΑΒ ΓΑΒ-ΓΑΒ ΓΑΒ» όταν γυρνάμε το κουμπί στο «ΟΝ». Ο σκύλος βρίσκεται σε ένα φανταστικό κουτί. Πολύ περήφανος, ο Τομ πηγαίνει στο ταμείο. Έξαφνα, από το βάθος του μαγαζιού, ακούγεται μια βοή. Μια μπάλα από γούνα ορμάει στον Τομ και τον ρίχνει κάτω. Ο φίλος μας αφήνει να πέσει το δώρο. Μπουμ! Η μπάλα από γούνα παρασύρει τον Τομ έξω από το FLASHY ROSE. Ο Τομ αναγνωρίζει τη Λίλα.

— Μα Λίλα, τι σ' έπιασε; της φωνάζει, θυμωμένος.

Η Λίλα μοιάζει έξαλλη. Τα μάτια της βγάζουν αστραπές. Ο Τομ αναστατώνεται. Κοιτάζει στα μάτια τη Λίλα και τότε, απίστευτο, μαντεύει το βάθος της σκέψης της φιλενάδας του, της αλεπούς! Ο Τομ μαντεύει λόγια, όπως:

«Τομ, ετοιμάζεσαι να αγοράσεις ένα παιχνίδι χωρίς να αναρωτηθείς για ένα σωρό σπουδαία πράγματα! Όπως, αυτός ο σκύλος μέσα στο τεράστιο κουτί του, σέβεται το περιβάλλον; Μήπως το ρυπαίνει; Είναι πραγματικά ωραίο δώρο για τον Μπιλουλού;»

Ο Τομ μένει σιωπηλός. Δεν σκέφτηκε ποτέ του πως ένα παιχνίδι θα μπορούσε να είναι επικίνδυνο για τη φύση.

Τα τεράστια μάτια της Λίλας συνεχίζουν ν' αστράφτουν:

«Τομ, αυτό το παιχνίδι λειτουργεί με μπαταρίες... Είναι στα αλήθεια απαραίτητο;»

Ο Τομ δεν ξέρει τι να πει. Μουρμουρίζει:

- Μα, Λίλα με κάνεις ν' αναρωτιέμαι για τόσο παράξενα πράγματα! Α! η κυρία Γελαστού...

Η μαμά του Μπιλουλού πλησιάζει τον Τομ.

- Ο Μπιλουλού είναι στο νοσοκομείο! Τρέχω να του πάω το αγαπημένο του αρκουδάκι...

Ο Τομ ανησυχεί:

- Στο νοσοκομείο;

Η μαμά του Μπιλουλού απομακρύνεται. Η Λίλα δίνει με τη μουσούδα της μικρά χτυπηματάκια στα πόδια του φίλου της.

- Πάμε μια βόλτα; ρωτάει ο Τομ.

Η Λίλα χαμογελάει πλατιά.

- Πολύ καλά! Σε ακολουθώ!

Ο Τομ και η Λίλα κάθονται σε ένα ύψωμα. Ο Τομ μασουλάει ένα κλαράκι.

- Είναι δύσκολο να διαλέξει κανείς ένα καλό δώρο! λέει ο φίλος μας. Τι είναι καλύτερο για το περιβάλλον; Να διαλέξεις ένα πλαστικό παιχνίδι ή ένα ξύλινο;

Η Λίλα σηκώνει τους ώμους. Ο Τομ συνεχίζει.

- Είναι καλύτερα να διαλέξεις ένα παιχνίδι με μπαταρίες; Ή ένα παιχνίδι χωρίς μπαταρίες; Και έπειτα... Σε τι χρησιμεύουν όλα αυτά τα κουτιά; Σε τι χρησιμεύουν μερικά παιχνίδια;

Η Λίλα ξύνει το αυτί της. Ο Τομ προσθέτει:

- Είναι καλύτερο να διαλέγουμε παιχνίδια που μας απομονώνουν από τους φίλους μας ή παιχνίδια που μας φέρνουν πιο κοντά στους φίλους μας;

Η Λίλα σκύβει το κεφάλι. Ο Τομ αναστενάζει.

- Ξέρεις κάτι, Λίλα... Τελικά, θά 'θελα να προσφέρω στον Μπιλουλού ένα δώρο που θα τό 'χω φτιάξει μόνος μου! Έτσι, θα του δώσω κάτι από τον «εαυτό μου»!

Η Λίλα χαμογελάει.

- ΕΝΑ ΤΡΕΝΟ! Θα φτιάξουμε ένα ξύλινο τρένο για τον Μπιλουλού!

Η Λίλα γουρλώνει τα μάτια της.

- Ένα τρένο με βαγόνια!

Ο Τομ παρασύρει τη Λίλα μέχρι το ποτάμι της Μερλινούπολης.

- Κοίτα, Λίλα, το ποτάμι ξεχειλίζει από πλούτη!

Ο Τομ είναι τρελός από τη χαρά του.

- Αυτά τα μικρά λευκά βοτσαλάκια, μπορούμε να τα βάλουμε σε ένα βαγόνι! Θα πάρω μπόλικά στις τσέπες μου!

Η Λίλα είναι χαρούμενη. Ο Τομ τρέχει από δω κι από κει.

- Ε, Λίλα, κοίτα εκεί, στην απέναντι όχθη, αυτός ο μικρός στρογγυλός κορμός θα μπορούσε να μας χρησιμεύσει για να φτιάξουμε ρόδες!

Με ένα πήδημα, η Λίλα βρίσκεται στην άλλη όχθη. Αρπάζει το μικρό κορμό ανάμεσα στα δόντια της. Είναι πολύ περήφανη.

- Εδώ, Λίλα, κοίτα! Μικρά μαύρα βοτσαλάκια!
Θα μπορέσουμε να γεμίσουμε ένα άλλο βαγόνι!

Η Λίλα γυρνάει δίπλα στον Τομ.

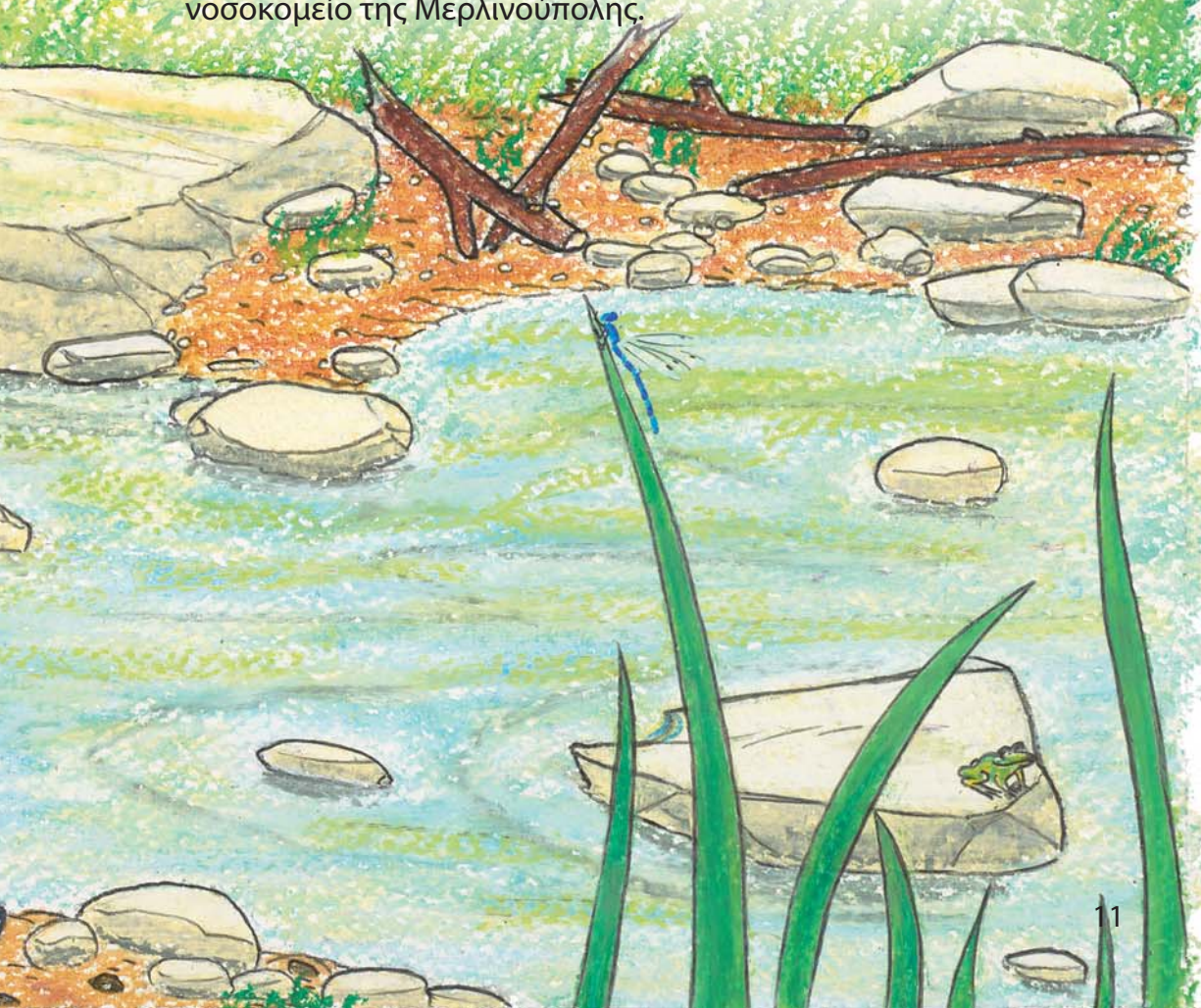
- Κι εκεί, ένας υπέροχος κορμός! Θά 'λεγε κανείς, μια μηχανή έλξης! Σχεδόν το φτιάξαμε το τρένο μας! Όλα αυτά τα υλικά μέσα στα χέρια μας! Χωρίς να καταστρέψουμε τίποτα! Αρκεί μόνο να σκύψουμε!

Ο Τομ πάει και κουλουριάζεται δίπλα στη Λίλα.

- Τι καλά που είμαστε, Λίλα. Στον ήλιο. Χαίρομαι τόσο πολύ που θα προσφέρω το δώρο μας στον Μπιλουλού.

Ο Τομ και η Λίλα ελπίζουν πως ο Μπιλουλού είναι καλά.

Ο Μπιλουλού... Εκεί κάτω. Ο Μπιλουλού... Στο μεγάλο λευκό νοσοκομείο της Μερλινούπολης.

Ο Τομ και η Λίλα κουβαλάνε στο σπίτι ό,τι ανακάλυψαν.
Μικρούς και μεγαλύτερους κορμούς, βότσαλα...
Πραγματικός θησαυρός! Ο μπαμπάς ενθουσιάστηκε με τόσο
θαυμαστά πράγματα. Η μαμά δεν πιστεύει στα μάτια της.

- Μπαμπά, μαμά... Θά 'θελα να με βοηθήσετε να φτιάξω
ένα τρένο για το Μπιλουλού!

Αμέσως ο μπαμπάς ανασηκώνει τα μανίκια του, παίρνει το
πριόνι του και πριονίζει, πριονίζει, πριονίζει...

- Αυτό είναι για τις ρόδες! λέει ο μπαμπάς.
Κι αυτό για τα βαγόνια!

- Όσο για μένα, λέει η μαμά, θα κάνω
τη διακόσμηση! Θα βάλουμε
το τρένο σ' αυτό το όμορφο
καλαθάκι! Θα το στολίσω με
ένα υπέροχο ύφασμα μπατίκ!
Έλα, Τομ, θα σου μάθω
την τεχνική του
μπατίκ!

- Τέλεια! φωνάζει ο Τομ.

- Θα είναι υπέροχο! λέει η μαμά.

Ο Τομ ακουμπάει το σαγόνι του στον πάγκο του μπαμπα.

- Μπαμπα, είμαι ευτυχισμένος! Πρώτα-πρώτα, δουλεύουμε μαζί, μαθαίνουμε... Κι έπειτα, αυτό το δώρο που φτιάχνουμε για τον Μπιλουλού, πιστεύω πως σέβεται τον πλανήτη...

Ο μπαμπας σταματάει να πριονίζει. Χαμογελάει:

- Θα είναι ένα δώρο φυσικό, με φυσικά προϊόντα, που φτιάχτηκε χωρίς να ρυπαίνει!

- Είναι τόσο σπουδαίο αυτό, μουρμουρίζει ο Τομ.

Είναι ώρα για το κολατσιό. Η μαμά φτιάχνει υπέροχες κρέπες. Ο Τομ κι ο μπαμπάς θαυμάζουν το αριστούργημά τους που τό 'βαλαν στο τραπέζι της κουζίνας.

- Τομ, πρέπει να είσαι περήφανος για την ιδέα σου! Είναι ένα υπέροχο δώρο!

- Σ'ευχαριστώ, μπαμπά, για τη βοήθειά σου! Χωρίς εσένα και τη μαμά δεν θα τα κατάφερνα ποτέ!

Χτυπάει το τηλέφωνο.

- Θα είναι η μαμά του Μπιλουλού! ψιθυρίζει ο μπαμπάς.

Η μαμά πηγαίνει στο τηλέφωνο. Σηκώνει το ακουστικό:

- Εμπρός!;

Ναι, ναι... Μμμμ...

Α!; Ε, λοιπόν...

Μα σίγουρα...

Η μαμά κλείνει το τηλέφωνο.

- Ήταν η μαμά του Μπιλουλού! Οι γιατροί έκαναν ακτινογραφία στην κοιλιά του Μπιλουλού...

- Και; ανησυχεί ο Τομ.

- Όλα φαίνονται καλά! τον καθησυχάζει η μαμά. Οι γιατροί είδαν την μπαταρία στην κοιλιά του Μπιλουλού... Κανονικά, η μπαταρία θα βγει μόνη της!

- Θα βγει από πού; ρωτάει ο Τομ.

Ο μπαμπάς γελάει.

- Θα βγει με τα...

- Εντάξει, εντάξει! λέει η μαμά. Θά 'λεγα να μιλήσουμε για κάτι άλλο! Σας λέω με μεγάλη χαρά ότι ο Μπιλουλού μπορεί να δεχτεί επισκέψεις!

Ο Τομ πηδάει από τη χαρά του. Παίρνει τη μηχανή έλξης και τα τρία βαγόνια. Ξεφωνίζει μ' όλη του τη δύναμη:

- Είναι η πιο όμορφη ημέρα της ζωής μου! Τρέχω, πετάω, για να δώσω το δώρο μου στον Μπιλουλού!

Μπροστά από την είσοδο του μεγάλου λευκού νοσοκομείου, ένας ηλικιωμένος κύριος με πολύ μεγάλα μουστάκια πλησιάζει τον Τομ, με ένα βηχαλάκι. Γκουχ, γκουχ... Τα μάτια του είναι καρφωμένα στη μηχανή έλξης, σαν νά 'ταν ένα πραγματικό διαμάντι.

- Πολύ ωραία δουλειά, παλικάρι μου! Και ξέρω από τέτοια! γκουχ, γκουχ... Παλιά, ήμουν οδηγός τρένου! γκουχ, γκουχ... Και αυτό εδώ, πιστέψτε με, είναι αληθινό έργο τέχνης! γκουχ...

Ο Τομ κοκκινίζει από ευτυχία.

- Ευχαριστώ κύριε! Ευχαριστώ. Πάω να δώσω το δώρο μου στον Μπιλουλού!

Στην αίθουσα υποδοχής του νοσοκομείου, επισκέπτες, γιατροί, νοσοκόμες και κάποιοι περίεργοι κοιτάζουν τον Τομ και το δώρο του.

- Τι είναι αυτό; ρωτάει μια κυρία.

- Είναι το δώρο μου για τον Μπιλουλού! απαντάει περήφανα ο Θωμάς. Τό 'φτιαξα με τα χέρια μου!

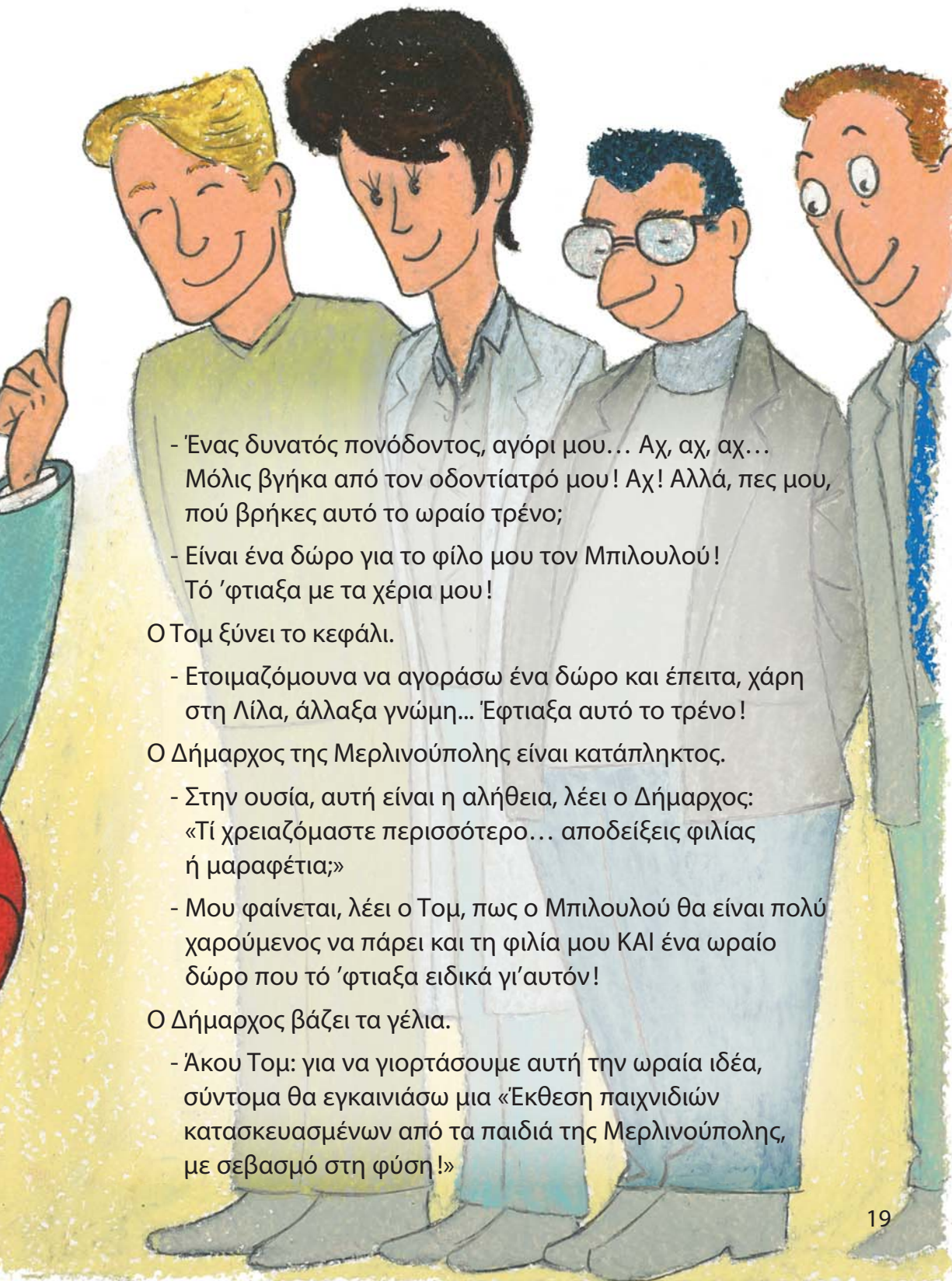
Ο Τομ έγινε πραγματικά διάσημος. Προσπαθεί να ξεγλιστρήσει ανάμεσα στο πλήθος.

- Συγγνώμη! Παρακαλώ, αφήστε με να περάσω!
Θά 'θελα να πάω στο δωμάτιο του Μπιλουλού...

Ο Τομ πλησιάζει ένα κύριο.

- Α, κύριε Δήμαρχε! Ξαφνιάζεται ο Τομ.
Τι δουλειά έχετε εσείς εδώ;

- Ένας δυνατός πονόδοντος, αγόρι μου... Αχ, αχ, αχ... Μόλις βγήκα από τον οδοντίατρό μου! Αχ! Αλλά, πες μου, πού βρήκες αυτό το ωραίο τρένο;
- Είναι ένα δώρο για το φίλο μου τον Μπιλουλού! Τό 'φτιαξα με τα χέρια μου!

Ο Τομ ξύνει το κεφάλι.

- Ετοιμαζόμουν να αγοράσω ένα δώρο και έπειτα, χάρη στη Λίλα, άλλαξα γνώμη... Έφτιαξα αυτό το τρένο!

Ο Δήμαρχος της Μερλινούπολης είναι κατάπληκτος.

- Στην ουσία, αυτή είναι η αλήθεια, λέει ο Δήμαρχος: «Τί χρειαζόμαστε περισσότερο... αποδείξεις φιλίας ή μαραφέτια;»
- Μου φαίνεται, λέει ο Τομ, πως ο Μπιλουλού θα είναι πολύ χαρούμενος να πάρει και τη φιλία μου ΚΑΙ ένα ωραίο δώρο που τό 'φτιαξα ειδικά γι'αυτόν!

Ο Δήμαρχος βάζει τα γέλια.

- Άκου Τομ: για να γιορτάσουμε αυτή την ωραία ιδέα, σύντομα θα εγκαινιάσω μια «Έκθεση παιχνιδιών κατασκευασμένων από τα παιδιά της Μερλινούπολης, με σεβασμό στη φύση!»

Σιγά-σιγά, ο Τομ σπρώχνει την πόρτα του δωματίου του Μπιλουλού. Τα μάτια του Μπιλουλού αστράφτουν. Ο Μπιλουλού απλώνει το χέρι προς την όμορφη μηχανή και τα τρία της βαγόνια. Τότε, ο Μπιλουλού λέει: «ΤΙ ΔΩΩΩΡΟ»! Ο Τομ χαμογελάει. Έξω, πίσω από το παράθυρο, η Λίλα είναι πολύ συγκινημένη. Μικρά δάκρυα τρέχουν από τα μάτια της. Στα χέρια του Μπιλουλού λάμπει ο πιο όμορφος θησαυρός του κόσμου. Ένας θησαυρός που δεν έχει τιμή. Ο θησαυρός της φιλίας.

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Ένα δώρο για τον Μπιλουλού

Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

2008 – 20 σ. – 16,2 x 22,9 cm

ISBN 978-92-79-08118-7

doi 10.2779/73654

Η έκδοση διατίθεται δωρεάν, μέχρις εξαντλήσεως των αποθεμάτων, στην εξής διεύθυνση:

Commission européenne (Ευρωπαϊκή Επιτροπή)

Direction générale de l'environnement (Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος)

Centre d'information (BU9 – 0/11) (Κέντρο Πληροφόρησης)

B-1049 Bruxelles

<http://bookshop.eu/>

KH-81-08-184-EL-C

Υπηρεσία Εκδόσεων

Publications.europa.eu

ISBN 978-92-79-08118-7

9 789279 081187